

- б) дали са еднозначни доказателства, че стоките са напуснали територията на Европейския съюз, и това обстоятелство е безспорно?
- 2) Допускат ли член 146, параграф 1, букви а) и б) и член 131 от Директива 2006/112 и принципите на облагане на потреблението, данъчен неутралитет и пропорционалност национална практика, която предполага да се приеме, че не е налице доставка на стоките, които безспорно са изнесени извън Европейския съюз, но в проведеното производство след изнасянето на стоките данъчните органи констатирали, че действителният купувач на стоките не е лицето, на което данъчнозадълженото лице е издало документиращата доставката фактура, а друго, неизвестно за органите лице, поради което те отказват да приложат за тази сделка освобождаването от данъка с право на приспадане (облагане с нулева ставка в Полша)?
- 3) В светлината на член 146, параграф 1, букви а) и б) и член 131 от Директива 2006/112 и принципите на облагане на потреблението, данъчен неутралитет и пропорционалност трябва ли правилната национална практика да предполага прилагане на националната ставка на данъка към доставката на стоките, ако са налице еднозначни доказателства, че стоките са напуснали територията на Европейския съюз, но поради липсата на известен получател данъчните органи заключават, че не е налице доставка на стоки, или всъщност би трябвало да се приеме, че в такъв случай изобщо не е налице облагаема сделка за целите на ДДС, поради което данъчнозадълженото лице няма право да приспадне начисления му данък във връзка с придобиването на изнесените стоки съгласно член 168 от Директива 2006/112?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 26 октомври 2018 г. — ВР/
UNIPARTS sarl със седалище Нион**

(Дело С-668/18)

(2019/С 44/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: ВР

Отговорник: UNIPARTS sarl със седалище Нион

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 19, параграф 1, второ изречение ДЕС във връзка с член 4, параграф 3, трето изречение ДЕС, член 2 ДЕС, член 267, трета алинея ДФЕС и член 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на принципа на несменяемост на съдиите, който е част от принципите на ефективна съдебна защита и на правова държава, когато националният законодател понижи възрастта за пенсиониране (пенсионната възраст) на съдиите в действащия като последна инстанция съд на държава членка (например от 70 на 65 години) и новата, по-ниска пенсионна възраст, се прилага спрямо действащи съдии, без да се дава възможност на съответния съдия сам да реши дали да се възползва от по-ниската пенсионна възраст?
- 2) Трябва ли разпоредбите на член 19, параграф 1, второ изречение ДЕС във връзка с член 4, параграф 3, трето изречение ДЕС, член 2 ДЕС, член 267, трета алинея ДФЕС и член 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че се нарушават принципът на правова държава и необходимата степен на независимост, гарантираща ефективна съдебна защита по делата, свързани с правото на Съюза, когато в нарушение на принципа на несменяемост на съдиите националният законодател понижи от 70 на 65 години обичайната възраст, до която съдия в действащия като последна инстанция съд на държава членка може да заема съдийска длъжност, а възможността му да продължи да изпълнява тази длъжност зависи от дискреционното съгласие на орган на изпълнителната власт?

- 3) Трябва ли член 2 във връзка с член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че представляват дискриминация, основана на възраст, понижаването на възрастта за пенсиониране (пенсионната възраст) на съдиите в действащия като последна инстанция съд на държава членка и поставянето на възможността действащ съдия от този съд, достигнал новата, по-ниска възраст за пенсиониране, да продължи да изпълнява длъжността си в зависимост от съгласието на орган на изпълнителната власт?
- 4) Трябва ли разпоредбите на член 2, както и на членове 9 и 11 от Директива 2000/78 във връзка с членове 21 и 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че при наличие на дискриминация, основана на възраст, по отношение на съдиите в действащия като последна инстанция съд на държава членка, дължаща се на понижаването на възрастта за пенсиониране (пенсионната възраст) от предвидените дотогава 70 на 65 години, този съд, когато разглежда дело в състав, включващ съдия, за когото тези национални дискриминационни норми поражда последици и който не е изразил желание да се възползва от новата пенсионна възраст, е длъжен, за да се произнесе по предварителния въпрос относно съдебния състав, да откаже да приложи националните разпоредби, които са в противоречие с Директива 2000/78 и с член 21 от Хартата, и да продължи да заседава с участието на този съдия, когато този подход е единственият резултатен начин да се осигури ефективна съдебна защита на правата, които съдията черпи от правния ред на Съюза?

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 6 ноември 2018 г. — World Comm Trading Gfz SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Дело C-684/18)

(2019/C 44/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: World Comm Trading Gfz SRL

Ответник: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 90 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ и принципът на неутралитет на ДДС национално законодателство (или административна практика, основаваща се на неясно законодателство), които отказват на дружество право на приспадане на ДДС пропорционално на стойността на отстъпката, направена при доставката на стоки на вътрешния пазар, с мотива, че в данъчната фактура, издадена от вътреобщностния доставчик (в качеството му на представител на икономическа група), отстъпката е отразена общо за вътреобщностните стоки и за стоките на вътрешния пазар, доставени въз основа на един и същ рамков договор, но осчетоводени като покупка в референтната държава членка (от член на групата с идентификационен номер по ДДС, различен от посочения във фактурата за отстъпката)?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допуска ли принципът на пропорционалност да се откаже на получателя право на приспадане на ДДС пропорционално на общата стойност на отстъпката, предоставена от вътреобщностния доставчик, когато местният доставчик (член на същата група) е прекратил стопанската си дейност и вече не може да намали данъчната основа на доставката чрез издаването на фактура със собствен идентификационен номер по ДДС с цел възстановяване на разликата от допълнително събрания ДДС?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.